

Gn 6,22
Noe udělal vše – málo?

1. čtení: Ex 20,1-17 Desatero...

kázání: Gn 6,22 Noe udělal všechno přesně tak, jak mu Bůh přikázal.

Bratři a sestry,

příběh o potopě, znáte ho? Všechno se na zemi pokazilo, všechno stálo za houby. Všichni stály za houby. Jenom Noe ne. Noe byl spravedlivý a bezúhonný. A navíc našel u Boha milost. A tak mu Bůh řekl: Udělej si loď. A Noe si udělal loď. A Bůh řekl: Udělej ji z goferového dřeva, uděláš v ní komůrky a vysmolíš ji uvnitř i zvenčí smolou, délka bude tři sta loket, šířka padesát loket a výška třicet loket. bude mít světlík; na loket odshora jej ukončíš a do boku archy vsadíš dveře. Uděláš v ní spodní, druhé i třetí patro. Spousta práce. A Noe šel a udělal ji z goferového dřeva, udělal v ní komůrky a vysmolil ji uvnitř i zvenčí smolou, délka byla tři sta loket, šířka padesát loket a výška třicet loket. měla světlík; na loket odshora jej ukončil a do boku archy vsadil dveře. Udělal v ní spodní, druhé i třetí patro. A dobře to dopadlo. Byl zachráněn Noe, jeho manželka, jeho tři synové a jejich manželky. A všechna zvířata. Tedy od každého zvířete pár, Jen od některých zvířat sedm párů. Díky Bohu za Noeho. Že udělal všechno přesně tak, jak mu Bůh přikázal. Nic nevynechal. Noe poslouchal Boha a dobře to dopadlo.

Dobře to dopadlo? Jo? Akorát že celá země a všichni lidé i zvířata umřeli. Jenže ti lidé si za to mohli sami. Stejně to není dobrý příběh. Něco v něm chybí. Příběh o potopě je příběh o Bohu, o Boží záchraně. Noe udělal všechno přesně tak, jak mu Bůh přikázal. Ale nic víc. Vlastně toho o Noem víme dost málo. Co udělal? Splodil tři syny, postavil loď, (dveře zavřel Bůh), vypustil ptáky (holubici a krkavce), postavil oltář a obětoval Bohu, opil se a proklel syna. Vlastně vnuka, Kenaana. Víc se o Noem z Bible nedovíme.

Noe udělal všechno všechno přesně tak, jak mu Bůh přikázal...a neměl udělat víc? O pár stránek dál čtete už příběh Abrahama. Dlouhý příběh. O Abrahamovi toho víme o hodně víc. Rozhodně nedělal vše přesně tak, jak mu Bůh přikázal. Dělal spoustu kopanců a blbostí. A zažil vlastně podobnou věc jako Noe. Bůh se rozhodl zničit celé město. Vlastně dvě města. A protože Abraham byl Bohu blízký, rozhodl se Bůh, že se mu s tímto záměrem svěřil. A Abraham? Poslušně vyslechl a hleděl si svého? Ne. Začal Pána Boha poučovat, že takhle přece ne. Začal se s ním hádat jako s nějakým prodávčem na tržišti. 50,45,40,30,20,10. Proč? Vždyť ti lidé si za to mohli sami. Stejně jako lidé kolem Noeho. Nedopadlo pak jinak. Nenašlo se ani deset spravedlivých a Sodoma i Gomara byly zničeny. Stálo to za to? Za tu námahu a hádání se s Bohem? Věřím, že pro Abrahama to smysl mělo. I pro Pána Boha.

A o pár stránek dál Mojžíš. Bůh chce zničit celý Izraelský národ. „Teď mě nech, ať proti nim vzplane můj hněv a skončuji s nimi; z tebe však udělám veliký národ.“ A Mojžíš udělal všechno přesně tak, jak mu Bůh přikázal? Ne. Udělal přesný opak a ještě mnohem víc. Začal Pána Boha poučovat, přemlouvav, vyhrožovat mu. Proč? Vždyť ti Izraelci si za to mohli sami. Mojžíš neudělal všechno přesně tak, jak mu Bůh přikázal. Udělal mnohem víc. Dokonce nabídl sám sebe jako jednoho z nich. A tentokrát to dobře dopadlo. A je to dobrý příběh. O Mojžíšovi toho víme hodně a jsou to příběhy, které je radost číst a vyprávět.

Slyšeli jsme v prvním čtení desatero. Deset příkazů a zákazů, směrvek ke svobodě, ukazatelů k životu. A jak blízko my lidé máme k tomu naučit se je nazpaměť a snažit se je všechny dodržet a odfajfknout. A myslet si, že žijeme dobrý příběh. Nemám jiného boha, nedělám si obrázky Pána Boha, neříkám jen tak „panebože“ ani „jéžišikriste“, sedmý den světím, ctím otce i matku, nikoho jsem nezabil, nesemlnil ani neokradl, nelžu a nedychtil jsem. Dobře, možná jsem dychtil ale nic jsem neudělal. Hotovo. Splněno a odškrtnuto. Dá to práci ale jde to splnit. To je tak lákavé. Naučit se desatero, vodškrnout a mít klid. Jsem slušný člověk. Pán Bůh má ze mě určitě radost. Je to dobrý příběh. A ono houby. Může to být příběh úplně k ničemu. Protože spočítat a odškrtnout desatero, to je málo. Desatero je minimum. Jsou to směrvky k tvému životu a k tvé svobodě. Ale co životy a svoboda těch druhých? Už starý zákon zná: (Leviticus 19:18) Budeš milovat svého bližního jako sebe samého. A Ježíš pak tohle přikázání povýší na to nejvyšší ze dvou. Miluj Hospodina a miluj svého bližního. Kdo to je? Takhle se zkoušel ptát už člověk, kterému Ježíš ta přikázání

řekl. Už ten si zkoušel rozdělit lidi na bližní, na ty, kteří si lásku zaslouží a na ty druhé, kteří si za to přece můžou sami. A ono ejhle. Bližní je ten, kdo Tě potřebuje. Ale nejčastěji je to právě ten, který si to nezaslouží, ten z těch druhých. Ten, koho se mi nechce milovat. Ten, který si za to může sám. Protože milovat toho, kdo si to zaslouží, to zvládne každý. K tomu nepotřebuje Boží lásku. Milovat svoje děti, partnery, kamarády, to se to miluje. Ale miluj toho, kdo je jiný, cizí, sám si může za problémy, ve kterých je a navíc je mi nepříjemnej. Tam už si jenom s lidskou láskou nevystačím. Tam potřebujeu Boha, skutečnou lásku.

Díky za Noeho...ale bratři a sestry, vy máte na víc. Jsou lepší příběhy. Je Abraham, Mojžíš, je samařská žena, ta, která měla šest chlapů a mohla si sama za to, že se jí lidi posmívají. A právě s touhle se dal Ježíš do řeči. A právě tahle vyběhla za těmi všemi, kteří ji neměli rádi a smáli se jí a přivedla je k Bohu Jsou příběhy těch, kteří se nespokojili sami se sebou ale bojovali za druhé. Tyhle příběhy stojí za to vyprávět a nechat se jimi proměňovat. A zjistíme, že právě tihle lidé, kteří se nespokojili s tím učinit všechno tak, jak jim Bůh přikázal, že právě tihle našli skutečnou Boží vůli. O tom přece svědčí ten největší příběh. Ten, který dokáže proměnit člověka, Ježíšův příběh. To se Bůh sám rozhodl obětovat za všechny ty, kteří si za ty svoje problémy můžou sami. Za nás.

Bratři a sestry, je krása, že jsme zachráněni. Že jsme poznali Boha a poznali, co má cenu a smysl. Že jsme přijali to pozvání ke svobodě a k radosti. Ale jsme zodpovědni za každého člověka, kterému můžeme svědčit o Bohu, o Ježíši Kristu, o životě. Je o čem? Je můj život lepší, pravdivější, svobodnější a láskyplnější, protože věřím Bohu? Nebo je to jen odškrtnutí splněných příkazů a zákazů? Je můj život příběhem, který stojí za to vyprávět? Je o čem svědčit? Má být. Může být.

Amen